ΝΑΤΟ καὶ Οὐάσιγκτων

ἀνησυχοῦν γιὰ τὴν αὐξανομένη ἐπιρροὴ τοῦ ΚΚ τῆς Ἰταλίας

«Κόκκινο πανὶ» ὁ Εὐρωκομμουνισμός

ΡΩΜΗ. Στὸ Γενικὸ Ἀρχηγεῖο τοῦ ΝΑΤΟ στὶς Βρυξέλλες, στὴν καρδιὰ τῆς Ἀτλαντικῆς συμμαχίας, γράφει ἡ ἰταλικὴ ἐπιθεώρηση «Εὐροπέο», ὑπάρχουν δύο εἰκόνες τῆς Ἰταλίας. Ἡ μία εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς ἐπίσημης Ἰταλίας, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ προσφέρουν ἄψογοι διπλωμάτες ἐξασκημένοι, στὶς λεπτότητες τῆς διαλεκτικῆς. Μιὰ Ἰταλία σκονισμένη καὶ πανάρχαια, φθαρμένη ἀπὸ μιὰ πολιτικὴ τάξη ἀπίστευτα μακρόβια καὶ ἀμετακίνητη ἀπὸ τὴν ἐξουσία, ἀλλὰ στὸ κάτω — κάτω τῆς γραφῆς μιὰ Ἰταλία φρόνιμη.

Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς Ἰταλίας τοῦ ἀέναου χάους ποὺ φθάνει μέχρι τὸ Ἀρχηγεῖο τοῦ ΝΑΤΟ μέσα ἀπὸ τὰ χρονικὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν δύο εἰκόνων, αὐτὸ ποὺ βγαίνει δὲν εἶναι ὁ σωστὸς μέσος δρόμος οὔτε ἡ ἰταλικὴ πραγματικότητα τῶν ἡμερῶν μας. Ἀντίθετα, τὸ ἄθροισμα αὐτὸ καταλήγει σὲ μιὰ σύγχυση ἰδεῶν καὶ γνωμῶν. Στὴ σύζευξη παλιῶν καὶ νέων κοινοτοπιῶν.

Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ξεκινάει κανεὶς ἀπὸ κεῖ, ἀπὸ τὴν καθαρὰ δυαδικὴ δηλαδὴ φύση τῶν κρίσεων γιὰ τὴν Ἰταλία, γιὰ νὰ καταλάβει τὴ θέση τῶν ἀτλαντικῶν της συμμάχων ἀπέναντι στὴν ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς κατάστασης στὴ χώρα. Καὶ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ καταλάβει καὶ τὴν ἀμερικανικὴ σκλήρυνση ἀπέναντι στὰ πρόβλημα τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ καὶ κυρίως ἀπέναντι στὸ Ἰταλικὸ Κ.Κ.

Ὁ στρατηγὸς Χαίηγκ, ἀνώτατος διοικητὴς τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων στὴν Εὐρώπη, δήλωσε πρόσφατα: «Σὰν στρατιωτικός, δὲν πιστεύω ὅτι μία κρίση μου σχετικὰ μὲ τὴν ἐσωτερικὴ κατάσταση μιᾶς ἀπὸ τὶς χῶρες — μέλη τῆς Συμμαχίας, θὰ ἦταν ἐποικοδομητική. Μπροστὰ ὅμως στὸν εὐρωκομμουνισμό, πάλι σὰν στρατιωτικό, μὲ ἀνησυχοῦν δύο πράγματα: τὸ πρῶτο εἶναι τὸ πρόβλημα τῶν ἀπόρρητων πληροφοριῶν ποὺ εἶναι ἔτσι πιθανὸ νὰ πέσουν στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν. Τὸ δεύτερο εἶναι ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιρροὴ σέ ὁποιαδήποτε συμμαχικὴ κυβέρνηση θὰ φέρει τὸ πρόβλημα τῆς συνολικῆς ἀσφάλειας στὴν τελευταία, θέση στὴν κλίμακα τῶν πολιτικῶν προτεραιοτήτων τῆς χώρας αὐτῆς».

Η ΙΔΙΑ ΓΡΑΜΜΗ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν λακωνικὴ δήλωση, πρὶν μερικὲς ἑβδομάδες, τοῦ Σταῆτ Ντηπάρτμεντ, σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς πιθανότητας εἰσόδου τῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση, τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ στρατηγοῦ Χαίηγκ θὰ ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ ἀφαιρέσουν κάθε ἀμφιβολία — καθὼς καὶ κάθε θέληση ἑρμηνείας— σχετικὰ μὲ τὴν ἀμερικανικὴ θέση ἀπέναντι στὰ φαινόμενο τοῦ εὐρωκομμουνισμοῦ.

Γιὰ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τέτοιο πρόβλημα δὲν τίθεται. Ὑπάρχει μόνο ὁ σκέτος κομμουνισμός, οἱ «Ρέντς» (οἱ κόκκινοι), καὶ ἐδῶ ἡ ἀμερικανικὴ ὀπτικὴ γωνία δὲν ἔχει ἀλλάξει οὔτε κατὰ ἕνα χιλιοστόμετρο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Κίσσινγκερ.

Θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ ἰσχυρισθεῖ ὅτι ὁ Χαίηγκ παίρνει αὐτὴ τὴ θέση, ἐπειδή, γιὰ τέσσερα χρόνια, ἦταν ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Κίσσινγκερ, καὶ γιὰ πολὺ καιρὸ ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σχολαστικοὺς ἑρμηνευτὲς τῆς πολιτικῆς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τόσο στὴν Ἀσία ὅσο καὶ στὴν Εὐρώπη. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Δημοκρατικῶν δὲν ἔχει ἄλλες ἐπιλογές, οὔτε μπρὸς στὴν κοινὴ γνώμη στὸ ἐσωτερικό, οὔτε μπρὸς στὴν ἐξέλιξη τῶν διεθνῶν πολιτικῶν πλαισίων: εἶναι καταδικασμένη νὰ γυρίζει πρὸς τὰ πίσω πάνω στὰ ἴδια της τὰ βήματα σὲ σχέση μὲ ὁρισμένες θέσεις ποὺ εἶχε πάρει δειλὰ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας καὶ ποὺ ἕνα τμῆμα τῶν Εὐρωπαίων εἶχαν χειροκροτήσει μὲ ἐνθουσιασμὸ στὴν πρώτη φάση τῆς προεδρίας Κάρτερ.

Οἱ Ἀμερικανοὶ διπλωμάτες, προσπαθοῦν τώρα νὰ ἀποδείξουν ὅτι οὔτε ὁ πρόεδρός τους, οὔτε τὸ Σταῆτ Ντηπάρτμεντ εἶχαν ποτὲ πεῖ τίποτα τὸ διαφορετικὸ σχετικὰ μὲ τὸν εὐρωκομμουνισμό.

Εἶναι δύσκολο νὰ ἀπορρίψει κανεὶς τὴν ἄποψη αὐτὴ ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι στὰ λεγόμενα προστίθενται κι ὁρισμένες παλιές φράσεις τοῦ Χένρυ Κίσσινγκερ. Καὶ τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι σημαντικὸ γιατὶ ἔτσι γίνεται ὁλοφάνερο ὅτι σὲ σχέση μὲ τὴν Εὐρώπη, ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ δὲν παρουσιάζει τίποτα τὸ πραγματικὰ καινούργιο.

ΕΝΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ...

«Μὴν ἐλπίζετε», ἐξηγεῖ ἕνας ὑπάλληλος τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας στὶς Βρυξέλλες, «ὅτι ἰδιαίτερα στὴν Ἀμερικὴ ὁ κόσμος θὰ μπορέσει νὰ καταλάβει ὅλες τὶς ἀποχρώσεις. Ὁ πολίτης τῆς Ἀϊόουα ποὺ πληρώνει φόρους γιὰ νὰ διατηρεῖ 300 χιλιάδες ἄνδρες στὴν Εὐρώπη, δύσκολα καταλαβαίνει τὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στοὺς κόκκινους καὶ τοὺς εὐρωκόκκινους. Γι' αὐτὸν ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἕνας καὶ μόνος. Εἶναι μιὰ ἰδεολογία, ριζικὰ ἀντίθετη μὲ τὴ δική μας».

«Ἡ εἴσοδος τῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση», συνεχίζει ὁ Ἀμερικανός ὑπάλληλος «θὰ ἀνέτρεπε τὴν πολιτικὴ ἰσορροπία ἑνὸς ταυτόχρονα θὰ ἦταν ἐπικίνδυνη, καὶ ἀπὸ τακτικὴ ἄποψη. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ σοβιετικὴ δύναμη, κρούσης ποὺ σταθμεύει στὰ σύνορα τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἔχει αὐξηθεῖ ὑπέρμετρα μέσα στὰ πέντε τελευταία χρόνια. Ἐπομένως ἡ στιγμὴ δὲν εἶναι καταλληλη γιὰ ἐξουθενωτικὲς ἰδεολογικὲς προστριβὲς μεταξὺ συμμάχων. Πρέπει ὅλοι μαζὶ νὰ συγκεντρώσουμε τὴν προσοχή μας στὸν ἐξ Ἀνατολῶν κίνδυνο!

Πῶς ὅμως εἶναι δυνατὸ νὰ ὑπάρξει κοινότητα προθέσεων ὅταν μεγάλο μέρος τῶν χωρῶν — μελῶν βρίσκεται σὲ κρίση, ἡ φύση τῆς ὁποίας δὲν εἶναι μόνο οἰκονομική; Σ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖο κάνει τὴν εἴσοδό της ἡ ψυχρὴ λογικὴ τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ «λόγος ὕπαρξης» τοῦ ΝΑΤΟ λέγεται στὶς Βρυξέλλες, εἶναι ἀποκλειστικὰ ἀμυντικός. Ἡ λογικὴ του εἶναι ἡ λογικὴ τῆς «ἄμυνας — ὕφεσης» δηλαδὴ τὸ πῶς ἡ ἁπλὴ ἐπίδειξη δύναμης ἀποθαρρύνει τὸν ἀντίπαλο.

Κι' ἐδῶ ἀκριβῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ ἀναρρωτηθεῖ τί ἀκριβῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ ΝΑΤΟ σὲ ἕναν κόσμο διαιρεμένο σὲ δύο στρατιωτικοὺς συνασπισμοὺς διατεθειμένους νὰ ἀφήσουν τὸν τελικὸ λόγο στοὺς διηπειρωτικοὺς πυρηνικοὺς πυραύλους. Ἡ πραγματικὴ ὕφεση βρίσκεται στὰ ἀτομικὰ ὁπλοστάσια καὶ ἐνσαρκώνεται σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πραγματικότητα τοῦ τρόμου κι' ὄχι στὸν ἀριθμὸ τῶν μεραρχιῶν ποὺ ἀντιπαρατάσσουν Δύση καὶ Ἀνατολὴ στὰ σύνορά τους.

«Φαίνεται πὼς ἡ ἀνησυχία γιὰ τὴ σοβιετικὴ ἀπειλὴ ἔχει ἀτονήσει στὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν τελευταίων εἰρηνικῶν χρόνων», ἐξηγεῖ ἕνας ἀνώτερος Ἰταλὸς ἀξιωματικός. «Ὁ κόσμος σήμερα δὲν πολυκαταλαβαίνει τὸν κίνδυνο». Ὅσο δύσκολο εἶναι γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς νὰ στρέψουν τὴν προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης πρὸς τὴ «Σοβιετικὴ ἀπειλὴ» ἄλλο τόσο δύσκολο εἶναι νὰ τοὺς δώσει κανεὶς νὰ καταλάβουν ὅτι ὁ τόσο περιφρονημένος κοινὸς πολίτης, στὴν Εὐρώπη τουλάχιστον δὲν θέλει πιὰ οὔτε νὰ ἀκούσει γιὰ πόλεμο.

Σὲ τὶ τύπο πολιτισμοῦ θέλουν νὰ μᾶς παρασύρουν οἱ ἀνένδοτοι αὐτοὶ στρατοκράτες; Ἐξακολουθώντας νὰ ὁπλιζόμαστε γιὰ νὰ ἀποθαρρύνουμε τυχὸν «στραβοπατήματα» τῆς «ἄλλης πλευρᾶς», θὰ καταλήξουμε νὰ ζοῦμε σ' ἕναν κόσμο ὅπου ὁ καθένας θὰ ἀκροβολίζεται ὅπου νομίζει ὅτι εἶναι καλύτερα, προσμένοντας μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι μιὰ ἐπίθεση ποὺ μπορεῖ νὰ μὴν ἔρθει ποτέ.

Ὁ εὐρωκομμουνισμὸς πασχίζει νὰ βρεῖ ἕνα χῶρο, νὰ ἀποκτήσει πειστικότητα σ' ἕναν κόσμο πού, σὲ τελικὴ ἀνάλυση, στηρίζει τὶς μεγαλύτερές του ἐλπίδες στὸ μέλλον τῶν ἐξοπλισμῶν. Γίνονται βέβαια θετικὰ καὶ ἐνθαρρυντικὰ βήματα πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς πραγματικῆς ὕφεσης, τοῦ περιορισμοῦ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων. Ὅταν ὅμως ἔρχεται ἡ στιγμὴ νὰ καταθέσουμε πραγματικὰ τὰ ὅπλα ὅλα τὰ ὅπλα ἀνακαλύπτουμε ὅτι κανεὶς δὲν τὰ καταθέτει. Οὔτε στὴ Δύση οὔτε Ἀνατολή.

Καὶ ἡ λέξη «εὐρωκομμουνισμὸς» σβήστηκε ξαφνικὰ ἀπὸ τὸ λεξιλόγιο τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι σὲ περίπτωση συμμετοχῆς τῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση τῆς Ρώμης, ἡ Ἰταλία δὲν πρόκειται νὰ διωχθεῖ ἀπὸ τὴ Συμμαχία γιατὶ «δὲν ὑπάρχουν οἱ ἀναγκαῖοι γιὰ μιὰ τέτοια ἐνέργεια μηχανισμοί» Πῶς λοιπὸν ἀμύνεται τὸ ΝΑΤΟ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση ἀφοῦ εἶναι δηλωμένο ὅτι εἶναι καταστροφική; Τὸ θέμα γιὰ τοὺς συμμάχους τῆς Ἰταλίας, θεωρεῖται κλειστό.

«Ἰταλοί, ξανασκεφθεῖτε το, βρεῖτε κάποια ἄλλη λύση» λέει ὁ Βέλγος συνταγματάρχης.

«Ἐκτὸς ἂν» ἐξηγεῖ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας Φελίτσε Καταλάνο, «ἡ Ἰταλικὴ φαντασία καὶ εὐλυγισία καταφέρουν νὰ βροῦν κάποια διέξοδο».

ΣΗΜΕΡΑ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ

Ἀβέβαιο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γαλλικῶν ἐκλογῶν

Ἡ Ἀριστερὰ πρέπει νὰ συγκεντρώσει περισσότερο ἀπὸ τὸ 52ο τοῦ συνόλου τῶν ψήφων γιὰ νὰ σχηματίσει κυβέρνηση

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΣΤΑΘΜΗΤΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Σήμερα στὸ δεύτερο ἐκλογικὸ γύρο στὴ Γαλλία θὰ κριθεῖ ἂν ἡ ὑπερίσχυση σὲ ψήφους θὰ μεταφραστεῖ καὶ σὲ πλειοψηφία ἑδρῶν τῆς σημερινῆς ἀντιπολιτεύσεως. Σύμφωνα, πάντως, μὲ τὸ πλειοψηφικὸ γαλλικὸ ἐκλογικὸ σύστημα, θὰ τῆς χρειαστοῦν 52% καὶ πάνω τῶν ψήφων γιὰ νὰ πάρει τὴν πλειοψηφία καὶ σὲ ἕδρες καὶ νὰ σχηματίσει κυβέρνηση.

Ἡ νίκη τῆς ἀριστερᾶς, σύμφωνα μὲ τὶς ἐκτιμήσεις πολιτικῶν παρατηρητῶν, θὰ κριθεῖ ἀπὸ τρεῖς παράγοντες:

—Τὴν ἐκλογικὴ μάχη κατὰ περιφέρεια, μιὰ καὶ ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὑπογραμμίζει αὐτὴ τὴν ἀναμέτρηση.

—Τὴν πειθαρχία ποὺ θὰ τηρήσουν οἱ ψηφοφόροι τῆς ἀριστερᾶς καὶ κυρίως ὄχι τόσο τὰ μέλη τῶν κομμάτων ὅσο οἱ ἐποχιακοὶ ψηφοφόροι.

—Τὸ ποῦ θὰ ριχθοῦν οἱ ψῆφοι τῶν οἰκολόγων, τῶν μειονοτήτων τῶν γυναικῶν καὶ ὅλων τῶν ὁμάδων ποὺ δὲν θὰ ἔχουν ὑποψήφιο τὴν Κυριακή.

Οἱ Γάλλοι πολιτικοὶ ἡγέτες, ἀνησυχώντας γιὰ ἐνδεχόμενη ἀπάθεια τῶν ψηφοφόρων, προειδοποίησαν τοὺς ὀπαδούς τους ὅτι τὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα τῶν σημερινῶν γενικῶν ἐκλογῶν, δὲν εἶναι, οὔτε καὶ πρέπει νὰ θεωρεῖται, σὰν σίγουρο.

Μιλώντας κατὰ τὴν τελικὴ φάση τῆς προεκλογικῆς ἐκστρατείας ἀπὸ τὴν Τηλεόραση, ὁ γκωλικὸς Ζὰκ Σιράκ, ὁ σοσιαλιστὴς Φρανσουὰ Μιττεράν καὶ ὁ κομμουνιστὴς Σάρλ Φιττερμάν, τόνισαν ὅλοι, σὲ χωριστὲς ἐμφανίσεις τους ἀπὸ τὴ μικρὴ ὀθόνη, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δεύτερου καὶ τελικοῦ γύρου εἶναι «ἀβέβαιο».

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ. κ. Ζώρζ Μαρσαί, σὲ συνέντευξή του ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνο, ἔκανε ἔκκληση στοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς νὰ ψηφίσουν τὴ Συμμαχία Σοσιαλιστῶν — Κομμουνιστῶν.

ΔΥΣΚΟΛΗ Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Ἡ Συμμαχία δὲν μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσει τὴ νίκη χωρὶς τὶς ψήφους τῶν ἀκροαριστερῶν, ἂν καὶ ὁρισμένοι «εἰδικοὶ» ὑποστηρίζουν, ὅτι ἀκόμα καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξή τους, δὲν μποροῦν νὰ ἀνατρέψουν τὴν Κεντροδεξιά, ποὺ κυβέρνησε τὴν Γαλλία ἐδῶ καὶ 20 χρόνια, ἂν καὶ ἡ Ἀριστερὰ θὰ σημειώσει μεγάλα κέρδη, σὲ ἕδρες στὴν Ἐθνοσυνέλευση.

Ὁ Μαρσαὶ εἶπε ὅτι ἀντιλαμβάνεται γιὰ ποιὸ λόγο ὁρισμένοι ψηφοφόροι ὑποστήριξαν τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου ἢ τῆς Δεξιᾶς τὴν περασμένη Κυριακή.

Εἶχαν ἀπογοητευθεῖ ἀπὸ τὴ διαμάχη μεταξὺ Σοσιαλιστῶν καὶ Κομμουνιστῶν, ποὺ κράτησε ἕξι ὁλόκληρους μῆνες. Τὰ δύο κόμματα κατέληξαν σὲ συμφωνία συνεργασίας μόνο μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου γύρου τῶν ἐκλογῶν.

Ἀλλά— τόνισε ὁ Μαρσαί — ἂν οἱ ψηφοφόροι αὐτοὶ παραμείνουν οὐδέτεροι», θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρία στὴ Δεξιὰ νὰ θέσει πάλι κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό της τὴν κατάσταση στὴ χώρα καὶ «τὰ πράγματα θὰ εἶναι ἀκόμη χειρότερα ἀπὸ ὅσο ἦταν ὡς τώρα».

Ὁ Σιράκ δήλωσε, ὕστερα ἀπὸ συνάντησή του μὲ τοὺς ἡγέτες τοῦ Κέντρου, ὅτι «ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος ὕστερα ἀπὸ τὴ συμφωνία τῶν Ἀριστερῶν καὶ πρέπει νὰ συντονίσουμε ὅλες τὶς προσπάθειές μας γιὰ νὰ νικήσουμε».

Ὁ ἡγέτης τοῦ Κέντρου κ. Ζὰν Λεκανυέ προειδοποίησε ὅτι «δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται ἡ ἀντιπολίτευση».

Τὴν περασμένη Κυριακή, κατὰ τὸν πρῶτο γῦρο τῶν ἐκλογῶν, προσῆλθαν στὶς κάλπες τὰ 83% τῶν ἐκλογέων, ποσοστὸ ποὺ ἀποτελεῖ ρεκόρ καὶ θεωρεῖται ὅτι εὐνόησε τὴν κυβέρνηση, ἀφοῦ συνήθως οἱ κεντρῶοι καὶ δεξιοί, ψηφοφόροι δὲν δείχνουν τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς ἐκλογὲς ὅσο οἱ ἀριστεροί.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ραϋμὸν Μπὰρ δήλωσε, ὅτι μιὰ ἴδια προσπάθεια εἶναι ἀναγκαία καὶ σήμερα γιὰ νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἄλλη μιὰ πενταετία διακυβερνήσεως ἀπὸ τὶς συντηρητικὲς δυνάμεις τῆς χώρας.

Μόνο οἱ 69 ἀπὸ τὶς 491 ἕδρες τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καταλήφθηκαν στὸν πρῶτο γῦρο. Ἡ Ἀριστερὰ πῆρε μόνο τὶς πέντε ἀπ' αὐτές.

Τὰ δύο στρατόπεδα τώρα ἔχουν συνάψει συμφωνίες γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς ὑποψηφίους τους ποὺ πῆραν τὶς περισσότερες ψήφους, στὸν πρῶτο γῦρο, χωρὶς κίνδυνο διασπάσεως τῶν ψήφων. Οἱ δύο συνασπισμοὶ ἔκαμαν συνεχεῖς ἐκκλήσεις στὶς ὀργανώσεις τῶν βάσεών τους νὰ σεβασθοῦν καὶ νὰ τιμήσουν τὶς συμφωνίες ποὺ συνάφθηκαν.

Τὰ πλήρη τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν δὲν θὰ γίνουν γνωστὰ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐρχόμενη Τετάρτη, λόγῳ τῶν νέων ὑποψηφιοτήτων τοῦ 6ου γύρου.

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Ἡ «Λέ Μόντ» ἔδειξε ὅτι οἱ Σοσιαλιστὲς θὰ προηγηθοῦν σὲ 250 ἕδρες, οἱ Κομμουνιστὲς σὲ 146 καὶ οἱ Ριζοσπάστες σὲ 21, στὴ μητροπολιτικὴ Γαλλία. Σὲ μιὰ ἕδρα (περιφέρεια) δὲν θὰ ὑπάρχει ὑποψήφιος τῆς Ἀριστερᾶς.

Γιὰ τὰ κυβερνητικὰ κόμματα δὲν ἔχουν γίνει τέτοιες προβλέψεις.

Τὸ ἐρώτημα —κατὰ τοὺς οὐδέτερους πολιτικοὺς παρατηρητές —εἶναι: «Θὰ πειθαρχήσουν οἱ ψηφοφόροι, κυρίως οἱ σοσιαλιστές, στὴ συμφωνία ποὺ ὑπογράφηκε, τὴν τελευταία στιγμή;»

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ψηφοφόους τοῦ κ. Μιττεράν εἶναι «προοδευτικοὶ Κεντρῶοι», οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐκφράσει τὴν ἀντίθεσή τους σὲ κάθε συνεργασία μὲ τοὺς κομμουνιστές.

Ἡ προσπάθεια ποὺ κατεβλήθη ἀπὸ τὴ Συμμαχία, τῆς Ἀριστερᾶς, σ' αὐτὸ κυρίως ἀπέβλεπε. Στὸ νὰ πείσει ὅλους τοὺς ψηφοφόρους ὅτι τὰν πραγματικὰ θέλουν τὴν ἀλλαγή» πρέπει νὰ ψηφίσουν τὸν ὑποψήφιο τῆς Συμμαχίας στὴν περιφέρειά τους, ἀσχετα ἂν ἀνήκει στὸ Κ.Κ., στὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα ἢ στὸ Ριζοσπαστικό.

Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς προσπάθειας αὐτῆς ἴσως νὰ ἐξαρτηθεῖ τὸ μέλλον τῆς Γαλλίας, ἀφοῦ θὰ παίξει σημαντικὸ ρόλο στὸ τελικὸ ἀποτέλεσμα.

Κύκλοι τῆς Ἀριστερᾶς δήλωναν, ὅτι «δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ὅσοι ψήφισαν τὴν προηγούμενη Κυριακὴ ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ κόμματα, θὰ ξαναψηφίσουν ἀριστερὰ καὶ σήμερα.

Οἰκονομικὸς πόλεμος μεταξὺ ΗΠΑ καὶ Ἰαπωνίας

Νέο «μέτωπο» στὰ μικρὰ αὐτοκίνητα

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ἀκήρυκτος ἢ ἀνοιχτός, μὲ ἔκδηλες ἢ μὲ συγκεκολυμμένες μορφές, ὁ οἰκονομικὸς πόλεμος μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἰαπωνίας συνεχίζεται ἀμείωτος καὶ ἐπεκτείνεται σὲ νέα κάθε φορὰ μέτωπα. Μόλις στὰ μάτησαν οἱ ἐχθροπραξίες καὶ ἠρέμησαν κάπως τὰ πράγματα στὸ μέτωπο τῶν εἰσαγωγῶν ἐγχρώμιων τηλεοράσεων καὶ στὶς εἰσαγωγὲς χάλυβος, μάχες ἄρχισαν σὲ δύο νέα μέτωπα: στὸ μικρὸ αὐτοκίνητο καὶ στὴν ἠλεκτρονικὴ βιομηχανία.

Εἶναι φανερὸ πὼς ὁ Ἰαπωνικὸς ἀνταγωνισμὸς μέσα στὴν Ἰδια τὴν ἄλλοτε ἱερὴ καὶ απαραβίαστη ἀμερικανικὴ ἀγορὰ ἀκολουθεῖ μιὰ υπειροειδῆ γραμμή, ποὺ τὸν φέρνει ἀπὸ τὴν «περιφέρεια» τῆς ἀμερικανικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς στὴν καρδιά της. Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '70, ὁ πόλεμος διεξαγόταν στὸ ἀρκετὰ περιφερειακὸ μέτωπο τῆς ὑφαντουργίας. Σήμερα ἔφτασε στὴν αὐτοκινητοβιομηχανία, ποὺ στάθηκε γιὰ δεκαετίες ἡ βιομηχανία — μοχλὸς γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ οἰκονομία. Καὶ προχωρεῖ ἀκάθεκτος πρὸς τὰ ἄδυτα τῆς προηγμένης τεχνολογίας, ποὺ προορίζεται νὰ γίνει ὁ κύριος βιομηχανικὸς τομέας τῶν τελευταίων δεκαετιῶν τοῦ αἰώνα.

Τὰ τελευταῖα νέα ἀπὸ τὸ μέτωπο τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι ἀπίστευτα ἀπογοητευτικὰ γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ παραγωγή. Οἱ εἰσαγωγὲς ξένων αὐτοκινήτων, ποὺ δὲν ἔπαψαν νὰ αὐξάνουν ἐπὶ ἕντεκα συνεχεῖς μῆνες, ἔφταναν τὸν Ἰανουάριο σὲ ὕψη ρεκόρ, σὲ εἰσαγωγὲς 141.330 αὐτοκινήτων. Οἱ πωλήσεις ξένων αὐτοκινήτων ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴ ντόπια παραγωγὴ ἕνα ὁλοστρόγγυλο 20 τοῖς ἑκατὸ καὶ τίποτα δὲν δείχνει πὼς αὔριο δὲ θὰ πάρουν τὸ 25 τοῖς ἑκατὸ τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς. Καί, τὸ σημαντικότερο: στὴ μερίδα τῆς ἀμερικανικῆς ἀγορᾶς αὐτοκινήτων, ποὺ ἀπέσπασε ἡ ξένη αὐτοκινητοβιομηχανία, ἡ μερίδα τοῦ λέοντος ἀνήκει στὴν ἰαπωνικὴ αὐτοκινητοβιομηχανία. Στὰ δέκα ξένα αὐτοκίνητα, ποὺ ἀγοράζουν οἱ Ἀμερικανοί, τὰ ἑπτὰ εἶναι ἰαπωνικά.

Γιὰ τοὺς «μεγάλους» τοῦ ἀμερικανικοῦ αὐτοκινήτου ἡ ἀπογοήτευση ἦταν σκληρή. Εἶχαν βασίσει στὴν παραγωγὴ τοῦ «μικροῦ αὐτοκινήτου» τὴν πεποίθησή τους ὅτι θὰ ξεπερνοῦσαν μὲ ἐπιτυχία τὴν κρίση, ποὺ προκάλεσε ἡ ἔλλειψη καυσίμων στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας κι' ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ αὐτοκινητοβιομηχανία θὰ ἀνταποκρινόταν μὲ ἐξ ἴσου μεγάλη ἐπιτυχία στοὺς νέους περιορισμοὺς καὶ στὶς προδιαγραφές, ποὺ ἐπέβαλλαν οἱ νέες κυβερνητικὲς προδιαγραφές, τόσο στὰ θέματα τῆς οἰκονομίας καυσίμων, ὅσο καὶ στὸν περιορισμὸ τῆς μολύνσεως καὶ στὴν αὔξηση τῶν μέτρων ἀσφαλείας. Σχεδίασαν τὰ νέα τους μοντέλλα μὲ ἐπιμέλεια. Τὰ ἔριξαν στὴν ἀγορὰ μὲ ἀπόλυτη αἰσιοδοξία, βέβαιοι πὼς ἡ παραγωγή τους «θὰ ἔρχνε στὴ θάλασσα» τὰ ξένα αὐτοκίνητα, ὅπως τὸ εἶχε προαναγγείλει καὶ ὁ τότε πρόεδρος Φόρντ.

Ἡ πραγματικότητα ἦρθε νὰ διαψεύσει μὲ τὸ σκληρότερο τρόπο αὐτὴ τὴν αἰσιοδοξία: ὁ Ἀμερικανός, προκειμένου νὰ ἀγοράσει ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο, διαλέγει μιὰ «δοκιμασμένη» στὸ μικρὸ αὐτοκίνητο μάρκα. Ἕνα Φολκσβάγκεν, ἕνα Τογιότα ἢ ἕνα Ντάστσουν, εἶναι συνώνυμα μὲ τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο, ποὺ δὲ σπαταλάει τὰ καύσιμα καὶ ἔχει ἀναγνωρισμένες ἀρετές. Ἀντίθετα, ἕνα μικρὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ἔχει τὴ φίρμα τῆς Σεβρολὲτ εἶναι μιὰ ἀπαράδεκτη ἀντίφαση γιὰ τὸν ἀγοραστή. Οἱ μεγάλες ἀμερικανικὲς φίρμες συνέδεσαν τὸ ὄνομά τους μὲ τὸ μεγάλο αὐτοκίνητο, μὲ τὴν «ὡραία Ἀμερικάνα», ποὺ τρώει ἀχόρταγα τὴ βενζίνη, κυλάει μεγαλόπρεπη στοὺς μεγάλους αὐτοκινητόδρομους καὶ προσφέρει ἀνέσεις ἐκπληκτικὲς στοὺς ἐπιβάτες της. Ἂν πρόκειται νὰ χάσει κανεὶς αὐτὲς τὶς ἀνέσεις καὶ νὰ ἐξομοιωθεῖ μὲ τοὺς Εὐρωπαίους καὶ τοὺς Ἰάπωνες, τότε καλύτερα νὰ πάρει ἕνα ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα, ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ οἱ Ἰάπωνες καὶ ποὺ δὲ φέρνουν τὴ φίρμα Τζένεραλ Μότορς, οὔτε λέγονται Σεβρολέτ.

Τὸ δίδαγμα βγαίνει σὰν κάτι αὐτονόητο: ὁ δογματισμὸς εἶναι καταστρεπτικὸς παντοῦ καὶ πάντα, ἀκόμη καὶ ὅταν πρόκειται γιὰ τὴ βιομηχανία αὐτοκινήτου. Μὲ τὸ νὰ υἰοθετήσει ἡ ἀμερικανικὴ αὐτοκινητοβιομηχανία τὸ «δόγμα» ὅτι τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο ταιριάζει στὴν ἐποχὴ τῆς ἐνεργειακῆς κρίσεως, ὑπέστη ἕνα πλῆγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δύσκολα θὰ συνέλθει. Ἀντίθετα, τὸ κανονικὸ ἀμερικανικὸ αὐτοκίνητο, τὸ μεγάλο καὶ ἄνετο, πουλήθηκε καλύτερα ἀπὸ ὅσο ἀναμενόταν. Ἀκόμη καλύτερα πουλήθηκε τό... φορτηγὸ κάθε τύπου, κλειστὸ καὶ ἀνοιχτό. Κανεὶς δὲν μπορεῖ ἀκόμη νὰ